

ε'Ο σπείρων φειδομένως φειδομένως και θερίσει και ο σπείρων ἐπ' εὐλογίας ἐπ' εὐλογίας και θερίσει».

(Β' Κορ. 9, 6)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΕΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

10, ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'.

ΑΘΗΝΑΙ, 9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1955

ΑΡΙΘ. 41 (128)

“ΕΔΩΚΕ ΤΟΙΣ ΠΕΝΗΣΙΝ,,

Αναγνώσατε: Β' Κορ. 9, 6-11

Πρὸς χάριν τῶν πτωχῶν Χριστιανῶν τῆς Παλαιστίνης ὁ Ἀπόστολος Παῦλος (ἔχων καὶ σχετικὴν παραγγελίαν τῶν ἄλλων Ἀποστόλων, πού ἔμεναν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ) ἐφρόντιζε διὰ τὴν συλλογὴν εἰσφορῶν ἐκ μέρους τῶν πιστῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἑλλάδος καί, πρὸ πάντων, τῆς πλουσίας Κορίνθου. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον εἶπε συστήσει εἰς τοὺς Χριστιανούς τῆς Κορίνθου,

εἰς τὴν πρώτην ἐπιστολὴν του πρὸς αὐτούς, ὡς ἀποταμιεῦν ἕκαστος κάθε Κυριακὴν ὅ,τι τοῦ ἤτο εὐκόλου, ὥστε νὰ ἔχῃ συγκεντρωθῆ κάποιο σεβαστὸν ποσόν, πού θὰ τὸ παρελάβανεν ὁ ἴδιος, ὅταν θὰ ἐπῆγανε διὰ δευτέραν φοράν εἰς τὴν Κόρινθον, καὶ νὰ μὴ περιμένουν τότε νὰ κάμουν ἐράνουσ.

Αὐτὴν τὴν ὑποχρέωσιν τῶν πιστῶν διὰ τὴν βοήθειαν τῶν πασχόντων ἀδελφῶν τῶν ὑπενθυμίζων ὁ ἅγιος Ἀπόστολος, καὶ εἰς τὴν δευτέραν του ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς Κορινθίους, δίδει εἰς τὴν σημερινὴν περικοπὴν τῆς ωραιότατον μάθημα περὶ ἐλεημοσύνης, πολὺ χρήσιμον δι' ἑλίουσ μας.

Μὲ σποράν παρομοιάζει τὴν ἐλεημοσύνην ὁ Ἀπόστολος τοῦ Κυρίου. Καὶ τοὺς κανόνας τῆς σπορᾶς ἐφαρμόζει καὶ ἐδῶ. Ἄν σπείρης μὲ ταγκουνά, ταγκουνοῖκο θὰ εἶναι καὶ τὸ ἀποτέλεσμα. Ἄν σπείρης ἀπλόχερα, πλουσία θὰ εἶναι καὶ ἡ συγκομιδὴ: ἂΟ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίας ἐπ' εὐλογίας καὶ θερίσει».

Ὅποιος σπείρει ὀλίγα θερίζει ὀλίγα, ἐν ᾧ ὅποιος σπείρει πολλὰ θερίζει πολλὰ. Καὶ ὅσον περισσότερα λυπὸν θὰ δώσης—ἐννοεῖ ὁ θεῖος Παῦλος—

εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ ἀδελφοῦ σου, τόσον μεγαλιότερον μισθὸν θὰ ἔχῃς ἀπὸ τὸν Θεόν ἐν ᾧ ἂν φειδωλευθῆς (ταγκουνευθῆς) εἰς τὴν ἐλεημοσύνην σου, ἀνάλογος θὰ εἶναι καὶ ἡ μεταχειρίσις σου ἀπὸ τὸν οὐράνιον Δοτῆρα τῶν ἀγαθῶν.

Δὲν ἔχει ὅμως ἀξίαν ἡ ποσότης μόνον τῆς ἐλεημοσύνης. Διότι εἶναι ἀνάγκη νὰ προέρχεται ἀπὸ εὐκρινῆ διάθεσιν, ἀπὸ

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἐωθινὸν Ζ'. Ἦχος βερός.

Ἰσοῦ σοφία καὶ πρωί! Καὶ τί πρὸς τὸ μνηεῖον, Μαρία, δετρκας, πολὺ ἀνάτος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὅψ' οὐ ποῦ τίθεται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς! Ἄλλ' ὄρα τοὺς συντρέχοντασ Μαθητάσ, πῶσ τοῖς ὀδοῖουσ καὶ τῷ σουδαρίῳ τὴν Ἀνάστασιν ἐτεμήσαντο καὶ ἀνεμῆσθησαν τῆσ περὶ τοῦτον Γραφῆσ. Μεθ' ὧν καὶ δι' ὧν καὶ ἡμεῖσ πιστεῦσαντασ, ἀνεμῶμεν Σε, τὸν ζωοδότην Χριστόν.

πραγματικὴν συμπάθειαν καὶ ἀγάπην. Νὰ μὴ γίνεταί ἀπὸ ὑποχρέωσιν καὶ ἀπὸ ἀνάγκην, μὲ δυσαρέσκειαν καὶ μὲ δυσανασχέτησιν. Ποτὲ δὲ νὰ μὴ δίδῃ τὴν ἀφορμὴν νὰ στενοχωρηθῇ καὶ ὁ ἐλευθέρως μὲ τὴν ἄστοχον συμπεριφορὰν τοῦ ἐλευθέρου: «Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης».

Ἄπ' ἐναντίας· πρέπει ἡ ἐλεημοσύνη νὰ γίνεταί μὲ εὐχαρίστησιν, μὲ χαρὰν, μὲ ἰλαρὸν καὶ φαιδρὸν πρόσωπον. Καὶ τότε ἔχει πραγματικὴν ἀξίαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος βλέπει εἰς τὰ βράθη τῶν καρδιῶν μας. Αὐτὸν δὲ τὸν ἐλεήμονα, μὲ τὴν καλὴν καὶ εὐχάριστον διάθεσιν καὶ μὲ τὸ φαιδρὸν πρόσωπον, ἐκτιμᾷ ὁ Θεὸς καὶ ἀνταμείβει: «Ἰλαρὸν γὰρ δότην ἄγαπᾷ ὁ Θεός». Πόσον πολὺ δὲ ἀποβλέπει ὁ Κύριος εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διάθεσιν τοῦ ἐλευθέρου, μᾶς τὸ εἶπε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τὴν ἐπι τοῦ Ὁρους ὀμιλίαν Του, ὅταν ἐδήλωνεν, ὅτι εἶναι τελείως ἄχρηστος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡ ἐλεημοσύνη, ποῦ δὲν γίνεταί ἀπὸ ἀγάπην, ἀλλὰ «πρὸς τὸ

θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις» (Ματθ. 6,1-4).

Ἐλεημοσύνη, ποῦ γίνεταί ἀπὸ ἀγνὴν διάθεσιν, μὲ εὐχαρίστησιν καὶ μὲ γενναιοδωρίαν, ἔχει πλουσίαν τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς. Διότι προσωπικῶς ἐνδιαφέρεται δι' αὐτὴν ὁ Θεὸς ὁ ἴδιος, ὁ Ὅποιος εἶναι ἱκανὸς νὰ ἀνταποδώσῃ μὲ τὸ παραπάνω ὅσα θὰ δαπανηθοῦν εἰς τὴν ἐλεημοσύνην. Δι' αὐτὸ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ φοβῆται ὁ Χριστιανὸς μήπως πτωχύνῃ, τάχα, ὅταν ἐλεῖ· ἀλλὰ, ἐφ' ὅσον ἔχει, νὰ εἶναι πάντοτε πρόθυμος νὰ εὐεργετῇ τὸν πλησίον του μὲ γενναιοδωρίαν, σύμφωνα μὲ τὸ ψαλμικόν: «Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα».

Ἵπὲρ τῶν τοιούτων δὲ ἐλεημόνων εὐχεται ὁ θεὸς Ἀπόστολος πρὸς τὸν Θεόν, νὰ ἀνταποδώσῃ πλουσιοπάροχα, ὅτι αὐτοὶ θὰ δώσωσιν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν των: «Πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσαι τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν».

Η ΑΓΑΠΗ ΚΡΙΤΗΡΙΟΝ

Μίαν ἡμέραν θὰ τεθῇ τέμμα εἰς τὸ βασίλειον τοῦ κακοῦ καὶ θὰ ἀνταμειφθῇ ὁ ἀνθρώπινος μόχθος διὰ τὴν ἀρετήν. Αὐτὸ μᾶς διδάσκει ἡ εὐαγγελικὴ ἐκείνη περικοπή, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος προλέγει τὴν ἐν δόξῃ Δευτέραν Παρουσίαν Του καὶ τὴν μέλλουσαν Κρίσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν μέλλει νὰ χωρίσῃ τοὺς «ἐκλεκτοὺς» ἀπὸ τοὺς «κατηραμένους», ὅπως ὁ ποιμὴν χωρίζει ατὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων», διὰ νὰ καλέσῃ τοὺς μὲν εἰς ζῶην αἰώνιον καὶ ν' ἀποπέμψῃ τοὺς δὲ εἰς κόλασιν αἰώνιον» (Ματθ. 25,31-46).

Τὸ θέμα ἀποτελεῖ θεμελιώδη διδασκαλίαν τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως καὶ εἰς πολλὰ σημεῖα τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀναπτύσσεται μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτούμεν ἑνέργειαν, καθημερινῶς δὲ ὁμολογούμεν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς «καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς». Δὲν εἶναι σκοπὸς μας ἐδῶ νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τούτου ἐν γένει. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦμεν νὰ προσέξωμεν ἰδιαίτερος, εἶναι τὸ κριτήριον, διὰ τοῦ ὁποῖου — ὅπως παραστατικώτατα λέγει

ὁ Κύριός μας — θὰ διακρίνῃ τοὺς «δικαίους» ἀπὸ τοὺς «ἀμαρτωλοὺς» ὁ Ὑψιστος-Κριτής. Καὶ νομίζομεν ὅτι ἐπιβάλλεται αὐτὴ ἡ ἰδιαίτερα προσοχὴ μας εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον. Διότι — εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν; — πολὺ συχνὰ ἀπασχολοῦμεθα ὅσοις ἄλλας λεπτομερείας, ὅστε νὰ ἐπισκιάζεται αὐτὸ, τὸ τόσον βασικόν, σημεῖον, τὸ ὁποῖον καὶ εἰς ἄλλας εὐκαιρίας μᾶς τονίζει ἡ Καινὴ Διαθήκη καὶ ποῦ ἀποτελεῖ τὸ χαρακτηριστικώτερον πρακτικὸν γνώρισμα τοῦ ἀληθοῦς Χριστιανοῦ.

Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες, ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν Ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις». Αὕτη εἶναι ἡ οὐσιωδωδέστατη ἀπαιτήσις τοῦ Ἰησοῦ τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας. «Ὅστις παρήγγειλεν εἰς τοὺς μαθητὰς Του. «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἐγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς». Θὰ ἴδωμεν δὲ ἄλλοτε ποῦ δύναται νὰ καταστήσῃ ἡ θρησκευτικότης, ὅταν στερηθῇ αὐτῆς τῆς βασικῆς προϋπόθεσος, τῆς Ἀγάπης.

Τὴν Ἀγάπην, λοιπόν, θεθεῖ ὁ Κύριος ὡς τὸ

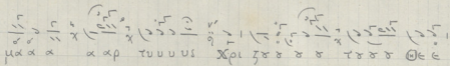

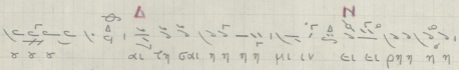
400

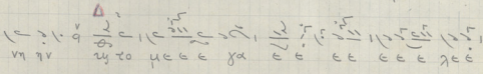

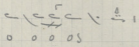
406

 μα α α α α ρ τ υ υ υ υ υ Χ ρ ι ζ α α α α τ α α α α Θε ε

 α α α α ι η θ α ι η η η η μ ι ι ν ε ι ε ι ρ η η η η

 η η η η το μ ε ε ε γ α ε ε ε ε ε ε ε γ ε ε

 ο ο ο ο ο

12 Δεκεμβρίου 1950
 Νικόλαος Τ. Βλαχόπουλος
 Υεροφάντης 46 έ/μ
 1904 - 1950

406

μοναδικὸν κριτήριον, βάσει τοῦ ὁποῦοι θὰ δικάσῃ τότε τοὺς ἀνθρώπους, τὴν Ἁγάπην τὴν ζωντανήν, τὴν Ἁγάπην τὴν ἔμπρακτον, τὴν Ἁγάπην τὴν ἀποτελεσματικὴν, τὴν Ἁγάπην ποὺ θεωρεῖ ὡς ἰδικὸν τῆς πόνου τὸν πόνου τοῦ ἄλλου, καὶ δὲν ἤσυχάζει, ἐὰν δὲν κάμῃ, ὅτι χρεάζεται, διὰ νὰ τὸν ἀνακουρίσῃ ἀποτελεσματικά. — «Ἐπείνασα καὶ ἐδόκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐπότισάτέ με...» — Καὶ εἶναι πολὺ φυσικὸν διὰ τὸν Χριστὸν νὰ θέτῃ αὐτὸ τὸ κριτήριον, αὐτὴν τὴν βίβαν, διότι ἡ Ἁγάπη, ὡς γνωστὸν, τὸν ἔφεραν εἰς τὸν κόσμον, τὴν Ἁγάπην ἐπραγματοποίησεν ὁ ἴδιος εἰς ἅλην τὴν ζωὴν Του καὶ εἰς τὸν θάνατόν Του, καὶ αὐτὴν ἔθεσεν ὡς τὸ νέον θεμέλιον, ἐπὶ τοῦ ὁποῦοι θὰ ἰδοῦμεν τὸ ἴδιον ἢ νέαν τάξιν, τὴν ὁποῖαν εὐηγγελίσθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Δὲν ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς ἰδικούς Του νὰ γίνουσι ὑπερῆται τῶν ἀνθρώπων, ἀν θέλουσι νὰ γίνουσι πραγματικά μεγάλαι; Ὅταν τὸν ἀγαπητὰ Του πρόσωπα τοῦ ἐζήτησαν τὴν τιμὴν τῆς πρωτοκαθεδρίας, δὲν τοὺς ὑπεσέβη εἰς ἀπάντησιν τὸ ἰδικὸν Του ἀβάπτισμα καὶ τὸ ἰδικὸν Του «ποτήριο», βάπτισμα καὶ ποτήριον αἵματος καὶ θυσίας; Δὲν ἐδήλωσε τότε, ὅτι καὶ ὁ ἴδιος δὲν ἔβλεπεν εἰς τὸν κόσμον, παρὰ διὰ νὰ ὑπερητήσῃ καὶ νὰ προσφέρῃ τὴν ζωὴν Του ἄλλοις ἀντὶ πολλῶν; Εἶναι ἡ Ἁγάπη διὰ τὸν Χριστὸν ἡ μοναδικὴ ἔμπρακτος ἀπόδειξις τῆς πίστεως, εἰς τὸν Θεόν — ὅπως ὥρατα τὸ διδάσκει ὁ Ἰωάννης — καὶ εἶναι ἡ Ἁγάπη τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποῦοι πραγματοποιεῖται κατὰ τὸν θάνατόν τῆς ἐξομολογίας πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς τὴν ὁποῖαν ἀπεβίβησεν ἡ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ἡ Ἁγάπη ὅτι ἀκριβῶς ἀξιοποιεῖ τὸν ἄνθρωπον!

Ἡ πίστις εἰς τὸν Θεόν, διὰ νὰ ἔχη ἀξίαν, πρέπει νὰ ἐκδηλώνεται μὲ τὴν Ἁγάπην. Ἄν αὐτὸ δὲν συμβαίνει, δὲν εἶναι παρὰ ψεύδος, ὑποκρισία, μαῦρος καὶ επικίνδυνος φανατισμός! Καὶ αὐτὸ ἀκόμη — κατὰ τὸν Παῦλον — τὸ μαρτύριον, εἶναι ἄχρηστον διὰ τὸν ἄνθρωπον, τὸν μὴ ἔχοντα Ἁγάπην! Δι' αὐτὸ ἔργα Ἁγάπης θὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ὁ Κριτὴς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν...

Πόσον ἐπίκαιρον — ἴδια εἰς τὴν ἐποχὴν μας — εἶναι τὸ κήρυγμα αὐτῆς τῆς ἀληθείας, εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τοῦ μίσους καὶ τῆς μοχθηρίας! Δὲν ζητεῖ ἄλλος τὴν ἀρνιτικὴν ἀρετὴν τοῦ παλαιῦ Νόμου — ἡ ὁποία κἀποτε καὶ αὐτὴ ἀποσπάζει εἰς τὸν καιρὸν μας. — Δὲν εἶναι ἀρκετὸν ἐς «Οὐ φονεύσεις! Οὐ μοιχεύσεις! Οὐ κλέψεις! Οὐ ψευδομαρτυρήσεις!». Ἡ χριστιανικὴ ἀρετὴ εἶναι κατὰ περισσώτερον δὲν εἶναι μόνον ἀρνήσις τοῦ κακοῦ, ἀλλ' εἶναι καὶ θεσις, εἶναι ἔμπρακτος ἄσκησις τοῦ ἀγαθοῦ, αὐτὴ δὲ ἡ «θέσις» εἶναι ποὺ τὴν διακρίνει ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἠθικὴν. Δὲν κολάζεται μόνον ὁ ἀδικῶν τὸν πλησίον — εἶναι σαφὴς ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ — ἀλλὰ θεωρεῖται ἐξ Ἰesu ἀξιοκατάκριτος καὶ ἐκείνος ποὺ ἀδιαφορεῖ διὰ τὰς ἀνάγκαις τοῦ πλησίον. Δὲν εἶναι ἐγκλημα μόνον ὅτι συνήθως κολώμενοι «ἀμαρτάνων» ἀμαρτία εἶναι καὶ ἡ παραμέλεισις τῆς εὐεργασίας. Δὲν πράττει ὁ ἐυεργετῶν τὸν πλησίον τίποτε τὸ ἔξαιρετικόν, ὅπως νομίζεται εἰς τὴν πεζὴν μας κοινωνίαν, ἀλλ' ἐκτελεῖ ἐπιβεβλημένον καθήκον!

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

9-15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1955

9. **Κυριακὴ 1ῆν** (Γ' Λευκᾶ): Ἔχος α'. Ἐωθινὸν Ζ' [Ἰωάν. 20(κ'), 1-10]. — Β' Κορ. 9(θ'), 6-11. Λουκ. 7(ζ'), 11-16. Ἰακώβου Ἀλφαίου Ἀποστόλου. Ποιλαὶς Μάρτυρος.

10. **Δευτέρω**: Ἐολυμπίας Μαρτύρων, Θεοφίλου Ὁσίου. — Φίλιπ. 1(α'), 1-7. Λουκ. 7(ζ'), 34-50.

11. **Τρίτῃ**: Φίλιππου ἐνὸς τῶν 7 Διακόνων (Πράξ. 6, 1-6, 8, 4-40). — Φίλιπ. 1(α'), 8-14. Λουκ. 8(η'), 1-3.

12. **Τετάρτῃ**: Προβου, Ταράχου, Ἀνδρόνικου, Δομνίνης Μαρτύρων. — Φίλιπ. 1(α'), 12-20. Λουκ. 8(η'), 22-25.

13. **Πέμπτῃ**: Κάρπου, Παύλου, Ἀγαθού, Βενισίου διακ., Μαρτύρων. — Φίλιπ. 1(α'), 20-27. Λουκ. 9(θ'), 7-11.

14. **Παρασκευῇ**: Ναζαρίου, Γερβασίου Μαρτύρων. — Παρασκευῆς Ἐπιβατηνῆς Ὁσίας. — Φίλιπ. 1(α'), 27-2(β'), 4. Λουκ. 9(θ'), 12-18.

15. **Σάββατον**: Λουκιανῶ, Σαβίνου Ὁσίου, Βάρρου Ὁμολογ. — Α' Κορ. 15(ε'), 58-16(ιστ'), 3. Λουκ. 9(θ'), 11-10.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(16 Ὀκτωβρίου 1955)

1ῆν Κυριακὴ (Δ' Λουκᾶ): Ἔχος β'. Ἐωθινὸν Η' [Ἰωάν. 21(κ'), 11-18]. — Τίτ. 3(γ'), 8-15. Λουκ. 8(η'), 15-15. — Λογγίνου Ἐκατοντάρχου τοῦ πρώτου Σταυροῦ καὶ οὐν αὐτῶ δύο στρατιωτῶν (Ματθ. 27, 54. Μάρκ. 15, 39. Λουκ. 23, 47. Ἰωάν. 19, 23-24).

“ΝΟΜΟΙΣ ΠΕΙΘΟΥ,”

«Πορευθέντες ἐπιδειξάτε ἑαυτοὺς τῆς ἀρετῆς». (Λουκ. 17, 14)

Δένα λεπροὶ, καταδικασμένοι νὰ ζοῦν χρόνια δόλοῦμα μακριὰ ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν, βέβητον νὰ περνεῖ Ἐκείνους, ποὺ

δὲν ἄφινε κανένα νὰ φύγῃ παραπονεμένος.

Νὰ πλησιάσουν δὲν ἐτόλμων, ἀφ' οὗ δὲν εἶχαν αὐτὸ τὸ δικαίωμα ὁ διστυγισμένοι αὐτοὶ ἄρρωστοι. Ἐστάθησαν ἀπὸ μακριὰ καὶ ἐφώνηζαν δυνατὰ καὶ ἐζήτησαν τὸ ἐλεῶς Του.

Ἐκείνους ἤκουσε τὸν πόνον τῶν. Ἀπεφάσισε νὰ τοὺς δώσῃ τὴν ὑγίαν. Ἀλλὰ τοὺς ἔθεσεν ἕνα ὄρον:

— «Πορευθέντες ἐπιδειξάτε ἑαυτοὺς τοῖς ἱεροῦς».

Οἱ λεπροὶ ἐπιβάρχησαν, ἔτρεξαν νὰ παρουσιασθοῦν εἰς τοὺς ἱερεῖς. Καὶ εἰς τὸν δρόμον ἔθεραπεύθησαν αἰγένετον ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν».

Τὸ θαῦμα, βέβαια, εἶναι ἀξιοθαύμαστον.

είναι ένα από τὰ πολλά ιστορικά γεγονότα πού μαρτυροῦν τὴν θεϊκὴν δύναμιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ λόγος Του, ἡ θέλησίς Του, γίνεται πραγματικότης. Τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατον, ὅταν τὸ θελήσῃ Ἐκεῖνος.

Ἄλλὰ ἀξιοσημειώτως εἶναι καὶ ὁ ὅρος πού ἔθεσε διὰ τὴν θεραπείαν:

— «Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἰεραῖσι».

Εἶναι διδασκτικώτατος διὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ὁ ὅρος αὐτός, πού ἔθεσαν οὐκ ἄλλος, ἀλλὰ αὐτός ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς.

Ἦτο διδάξεις τοῦ Νόμου, νὰ περῶν ἀπὸ τὸν ἰερέα ὁ λεπρός πού ἐθεραπεύετο, νὰ πιστοποιητῆαι ἡ θεραπεία ἀπὸ τὸν ἰερέα του, νὰ προσφέρῃ θυσίαν καὶ νὰ παίρῃ ἀπὸ ἐκεῖνον τὴν ἀξιαν τῆς ἐλευθεροκονιῶντος.

Αὐτὴν τὴν νομικὴν διάταξιν ἐσεβάσθη ὁ Ἰησοῦς Χριστός καὶ διὰ τοῦτο παρήγγειλεν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς Του νὰ περάσουν ἀπὸ τοὺς ἰερεῖς.

Καὶ ἐκεῖνοι ἔθεραπεύθησαν, διότι μαζί με τὴν πίστιν ἔδειξαν καὶ ὑπακοὴν καὶ εὐπειθειαν εἰς τὰ λόγια Ἐκεῖνου, ἀπὸ τὸν Ὅποιον ἐζήτησαν νὰ τοὺς λυπηθῇ.

Διὰ μίαν ἀκόμη φοράν ὁ Ἰησοῦς Χριστός μᾶς διδάσκει πῶσον ἀξίζει ἡ ὑποταγὴ εἰς τοὺς ἰσχυρότας Νόμους, πῶσον πρέπει νὰ εἰμεθα πειθαρχικοὶ καὶ συνεπεῖς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις μᾶς ἀπέναντι τοῦ Νόμου.

Αὐτός ἦτο ὁ Κύριος τοῦ Νόμου, καμμίαν ὑποχρέωσιν δὲν εἶχε νὰ τὸν τηρῇ καὶ ὅμως τὸν ἐτήρησε πάντοτε καὶ τὸν ἐσεβάσθη, διὰ νὰ μᾶς δεῖξῃ, ὅτι κανένας, με καμμίαν ἀπολύτως πρόφασιν ἢ δικαιολογίαν, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θέτῃ τὸν ἑαυτόν του, νὰ τοποθετῇ τὴν ἰδικὴν του θέλησιν, παραπάνω ἀπὸ τὸν Νόμον.

Τὸ «Νόμιος πείθου» τῶν ἀρχαίων, χάριν τοῦ ὁποῦο ἐδέχθη τὸν ἀδικον θάνατον ὁ σωφύτατος τῶν ἀνθρώπων εἰς τὰς Ἀθήνας, παίρνει θεῖαν ἀξίαν ὕστερα ἀπὸ τὴν ἔλευσιν τοῦ Θεανθρώπου εἰς τὸν κόσμον, πού τῶσον εἰδείξε σεβασμὸν καὶ τῶσπρ ἐδίδαξαν εὐπειθειαν εἰς τὸν Νόμον.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

Κυριακὴ: 9 Ὀκτωβρίου 1955

Λοὺκᾶ, 7,11-16: *Μ' ἕνα λόγον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ μοναχικὸν παλληκάρι τῆς οὐστουχισμῆς χήρας ἐνόησεν εἰς τὴν ζωὴν! Καὶ τὰ ὄκρυμα καὶ τοὺς θρήνης διεδέχθη ἡ χαρὰ καὶ ὁ ἐνθουσιασμός. Πῶσον δυνατός εἶναι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου! Δίδει τὴν ζωὴν ἐκεῖ, ὅπου μέχρι τινὸς ἐβασίλευεν ὁ θάνατος! Δίδει τὴν χαρὰν ἐκεῖ,*

ὅπου ἐβασίλευεν ἡ ταραχὴ! Δίδει τὴν χαρὰν ἐκεῖ, ὅπου ἐβασίλευεν ἡ ὀλίγη. Μὴ παραμελῆς ποτὲ σου, ἀδελφε, τὴν ἀκράσασιν καὶ τὴν μελέτην τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Δευτέρα: 10 Ὀκτωβρίου 1955

Οἱ ἅγιοι *Εὐλάμπιος*, καὶ *Εὐλάμπια* ἔζησαν ἐν Νικομηδίᾳ ἐπὶ αυτοκράτορος Μαξιμιανού. Ὁ ἅγ. *Εὐλάμπιος καθ' ὃν χρόνον ἐμαρτύρει καὶ ἐβασανίζετο ἐπὲρ τοῦ Χριστοῦ, ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τῆς ἀδελφῆς του Ἑλλάμπιας, ἥτις τὸν παρεκάλει νὰ δεσθῇ ὑπὲρ αὐτῆς. Ἀμφοτέρωι μετὰ ταῦτα ἔλαβον τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου.*

Τρίτη: 11 Ὀκτωβρίου 1955

Ὁ Ἀπόστολος *Φίλιππος*, εἰς τῶν ἐπὶ *Διακόνων* τῆς πρώτης ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, κατήχησε τὸν *Αἰθίοπα* αἰδικὸν τῆς βασιλείας *Αἰθιοπίας*. Ἐκήρυξε τὸ *Εὐαγγέλιον* τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπέθανεν εἰς *Τράλλην* τῆς *Μικρῆς Ἀσίας*.

Τετάρτη: 12 Ὀκτωβρίου 1955

Οἱ ἅγιοι *Πρόβος*, *Τάραχος* καὶ *Ἀνδρόνικος* ἐμαρτύρησαν διὰ τὴν χριστιανικὴν τὸν πίστιν ἐπὶ ὑπάτου *Διοκλητιανοῦ*. Ὁ *Τάραχος* ἀπέθανε *Λιθοβοληθείς*, καὶ μετὰ ταῦτα *στρανοφθεῖς*, ὁ *Πρόβος* *ἐσονβλήθη*, καὶ ὁ *Ἀνδρόνικος* *ἐσταυρώθη*, τὸ δὲ σῶμά του κατεμαζήθη.

Πέμπτη: 13 Ὀκτωβρίου 1955

Οἱ ἅγιοι, *Κάρπος* ἐπίσκοπος *Θυατείρων*, καὶ *Πάπυλος* ὁ διάκονος του ἐμαρτύρησαν ἐπὶ αυτοκράτορος *Λεκιου*. Προσεδέθησαν ἐπὶ ἄματος καὶ εἰς τὰς *Σάρδεας* ἐπεβλήθησαν εἰς πλείστα ἄλλα μαρτύρια, τέλος δὲ ἀπεκεφαλίσθησαν. Συγχρότως με τὸς δύο αὐτοὺς *ἱερομάρτυρας* ἐμαρτύρησαν καὶ ὁ ὑπὲρ τῆς *Ἀγαθωνίας* καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ *Παύλου* *Ἀγαθωνία*.

Παρασκευή: 14 Ὀκτωβρίου 1955

Οἱ ἅγιοι *Ναζάριος*, *Γερβάσιος*, *Προτάσιος* καὶ *Κέλσιος* ἐμαρτύρησαν εἰς *Ρώμην*. Ἐδαγγελισθέντες τὸν Χριστὸν εἰς διαφόρους πόλεις τῆς *Ἰταλίας* ἀπεκεφαλίσθησαν ἐπὶ *Νέρονος*.

Σάββατον: 15 Ὀκτωβρίου 1954

Ὁ ἅγιος *Λουκιανὸς* ἔδρασεν ὡς πρεσβύτερος ἐν *Ἀντιοχείᾳ*, ἀποσπάσας πλείστους ἐκ τῶν ἔθνικων εἰς τὴν ὁρθόδοξον πίστιν. Καταδικασθεὶς εἰς τὸν διὰ πείνης θάνατον ἐπὶ ἡμερίῳ *Μαξιμιανού*, ἀπέθανεν ὑπομεινὼς μέχρι τέλους τὰ πάντα διὰ τὸν Χριστόν.